

הת (תל אביב) 15236-10-25 - ישראל חיימוב נ' מדינת ישראל - תחנת משטרת בת ים

ה"ת (תל-אביב-יפו) 15236-10-25 - ישראל חיימוב נ' מדינת ישראל - תחנת משטרת בת ים
ה"ת (תל-אביב-יפו) 15236-10-25
ישראל חיימוב

נגד

מדינת ישראל - תחנת משטרת בת ים
בית משפט השלום בתל-אביב-יפו -יפו
[09.11.2025]

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

ע"י עו"ד גיל נמיר

ע"י עו"ד טל לוי

החלטה בבקשה לחיוב המשיבה בהוצאת

1. ביום 15.10.2025 הגיש המבקש בקשה מנומקת להחזרת טלפון שנתפס ממנו במסגרת חקירה פלילית. בכותרת הבקשה נאמר שהיא דחופה, אף על פי שלפי האמור בה המבקש נחקר ושחרר (וככל הנראה נתפס ממנו הטלפון) יותר מארבעה חודשים קודם לכן. בבקשה נאמר שפניות למשטרה באותו עניין נפלו על אוזניים ערלות.
2. ביום שהוגשה הבקשה הוריתי למשיבה להגיב לה. המשיבה הגיבה למחרת היום. תגובתה הייתה: "התיק הועבר לעיון הפרקליטות. טרם התקבלה החלטה בנוגע לתפוסים. על כן לא ניתן להשיב את התפוס בשלב זה". הואיל והמבקש עמד על הבקשה להחזרת תפוס, קבעתי דיון בבקשה ל-23.10.2025. ואולם, ב-22.10.2025, יום לפני המועד שהיה קבוע לדיון, הגישה המשיבה הודעה חדשה שלפיה: "ע"פ עיון בתיק החקירה, לפי החלטת הפיקוד הטלפון התפוס יושב למבקש. לפיכך הדיון מתייתר". לנוכח הסכמת המשיבה להחזרת הטלפון התפוס, ביטלתי את הדיון שקבעתי לדיון בבקשה והוריתי על מחיקתה.
3. לאחר מחיקת הבקשה, הגיש המבקש בקשה לחיוב המשיבה בהוצאות. ב"כ המבקש פתח את הבקשה בכך ש"נקעה נפשו של הח"מ מהתנהלותה חסרת הרסן של המשיבה, אשר פעם אחר פעם מגישה תגובות לא מדויקות, מסבה נזק למבקש ולציבור כולו". בבקשה מחה ב"כ המבקש על כך שנאלץ להגיש את הבקשה ולהתאים את יומנו לדיון שנקבע לאור התנגדותה הראשונית של המשיבה להחזרת התפוס, דיון שבוטל רק יום לפני המועד שלו נקבע. על כך הוסיף ב"כ המבקש כי ביום שבו היה קבוע הדיון התייצב בתחנת המשטרה אך לא קיבל את התפוס ונאמר לו כי התפוסים אינם במקום ושהרשם אינו נמצא. לדבריו, "אין מדובר באירוע בודד, מדובר בדפוס פעולה חוזר של התנהגות רשלנית וחסרת אחריות מצד המשיבה, שאינה חסה על זמנו של הח"מ, על כספו של המבקש, ואף לא על זמנו היקר של בית המשפט". לנוכח התנהלותה של המבקש ביקש ב"כ המבקש שיוטלו עליה "הוצאות לדוגמה".

4. ב"כ המבקש הוסיף וטען כי בהתאם להלכה הנוהגת גם בהליך של החזרת תפוס יש לדון בסוגיית ההוצאות "במבחנים אזרחיים". לביסוס טענתו האחרונה הפנה ב"כ המבקש לשורת החלטות שלפיהן בהיבטים מסוימים ההחלטה לגוף הבקשה להחזרת תפוס תינתן בהתאם למבחנים של המשפט האזרחי. בקשר לסוגיית ההוצאות הפנה ב"כ המבקש לע"פ באר שבע) 71539-03-19 נביל אל קרינאוי נ' מדינת ישראל (26.6.2019), שבה בוטלה החלטת הערכאה הדיונית לחייב נאשם בהוצאות מבלי שנערך בכך כל דיון ומבלי כל הנמקה - החלטה זו כמובן אינה רלוונטית כלל לענייננו (גם אם נאמר בה שהחלטה על חיוב בהוצאות מחייבת הנמקה כמו פסק דין במשפט אזרחי). עוד הפנה הסניגור לב"ש (תעבורה ירושלים) 188/05 סאמר עלאן נ' מדינת ישראל (18.4.2005), שבו נקבע שבית המשפט מוסמך לפסוק הוצאות מכוח סמכותו הטבועה גם בבקשה לביטול איסור שימוש ברכב, אך בסמכות זו יש להשתמש בזהירות רבה כיוון שאינה קבועה בחוק.
5. המשיבה ביקשה שלא יפסקו הוצאות, שכן ייתרה את הדיון שנקבע מבעוד מועד אחרי עיון נוסף בתיק החקירה. לדבריה, אין היא יכולה לפרוס בפני המבקש את הנימוקים לעמדתה המאוחרת כיוון שהם מתבססים על חומר החקירה בתיק החסוי בפניו. לדבריה, עדכנה את ב"כ המבקש על הסכמתה להחזרת התפוס עוד בטרם הודיעה על כך לבית המשפט. לדבריה, ב"כ המבקש התייצב בתחנה לקבל את הטלפון, אך הטלפון לא היה בתחנה והיה צורך להזמין מן המחסן. כעבור כשבוע קיבל ב"כ המבקש את הטלפון. הכרעה
6. המחוקק הראשי ומחוקק המשנה קבעו מקרים מצומצמים ביותר שבהם ניתן לפסוק הוצאות בהליכים פליליים: הוצאות לפי סעיפים 80 ו-81 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 לזכותו של נאשם שזוכה, הוצאות לפי סעיף 79 לחוק העונשין לחובתו של מי שהורשע, והוצאות לפי תקנה 21 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 לחובת מי שגרם לדחייה של דיון. ככלל "במקום שהחוק החרות קובע בהליך הפלילי סמכויות במפורש ובמפורט, סמכות טבועה לא תמצא את מקומה" (בש"פ 1760/01 פלוני נ' מדינת ישראל (15.4.2001)). ואולם, אכן קיימת גם פסיקה התומכת בטענת ב"כ המבקש שלפיה בית המשפט הוא בעל סמכות טבועה לפסוק הוצאות בהליכים פליליים גם בנסיבות אחרות מאלו הקבועות בחוק ובתקנות. זאת, בין היתר בהליך של החזרת תפוס (ראו: ע"ח (תל אביב) 13303-12-17 מדינת ישראל נ' יהודה לוי (18.2.2018)). ברם, גם אם קיימת סמכות טבועה לפסוק הוצאות בהליכים פליליים במקרים שאינם נכנסים לגדרי החוק והתקנות, עדיין השימוש בסמכות זו שמור למקרים יוצאי דופן, מיוחדים וחמורים ש"בהם באמת נדרש הדבר באופן חיוני" (עפ"א (מרכז) 52156-11-12 ברק גולדפינגר נ' הוועדה המחוזית לתכנון ובנייה מחוז מרכז (23.1.2013)).
7. אינני מקל ראש כלל בטרחה ובהוצאות שנגרמו למבקש ולבא כוחו כתוצאה מהתנגדותה הראשונית של המשיבה לבקשה להחזרת תפוס או בעצם העובדה שהמבקש נדרש להגשת הבקשה כדי לקבל את מכשיר הטלפון שלו חזרה. עם זאת, בהתחשב בכך שהמשטרה הסכימה כחלוף שבוע מהגשת הבקשה להחזרת התפוס באופן שייתר את הדיון בה ואף לא ביום הדיון, לא מדובר במקרה קיצוני המצדיק פסיקת הוצאות מכוח סמכותו הטבועה של בית המשפט. לפיכך אני דוחה את הבקשה. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.
- ניתנה היום, 9 בנובמבר 2025, בהיעדר הצדדים.